

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Iz vrst nezavednih bratov.

Sprejeli smo sledečo pismo:

Spoštovano uredništvo! Ne čudite se pismu iz peresa moža, ki ga prištevate v vrste nezavednih Slovencev. Že dolgo časa sem čutil notranjo potrebo, da izpovem svojo misel, ki mi sili v besedo. Priobčite jo v našem cenjenem listu kot mojo prošnjo na vse zavedne in nezavedne slovenske rojake naše lepe dežele. Vem, da imam med njimi dovolj somišljenikov, zato sem tudi prepričan, da bo moja prošnja med njimi našla odmeva. Saj mi gre pri tem le za stvar in nikakor za osebo.

Do zadnjih let sem bil pristaš politične stranke Landbunda. Ni čuda, ker sem izšel iz družine, ki je v borbi proti dozdevni ogroženosti dežele po Slovencih dosledno zavračala vse, kar je bilo kakorkoli v zvezi s slovenskim življenjem. Mrzili smo vaše prosvetno in gospodarsko delovanje, da negovorim o političnem, polagoma smo se navzeli celo nekega protiverskega duha in verske mlačnosti. Naše misli in naši pogledi so uhajali med Nemce, z dušo in srcem smo bili vanje zaverovani. Nek meglen pojm lepe koroške domovine je živel v nas — čudno le, da se je odmikal od nas, čim smo ga hoteli doživeti drugače kot v mržnji do vsega, kar je slovensko. In to je morda naša največja tragika, da smo ob slednjem koraku trčili ob slovenski svet, ki se nam je vedno spet razodeval v lepi luči in z močno privlačno silo. Neka temna sila v nas pa nas je dosledno odvrčala od njega. Dotlej da so naša srca in naše duše skoroda otopele in smo se zavili v neko nepristopnost in apatijo, ob kateri se je ponesrečil vsak poizkus kakoršnegakoli duševnega podviga. Tako je prišlo, da ste vi po lastni samopomoči rastle naprej, nas pa so vzdramile kvečjemu še kake politične volitve, 10. oktober ali kako izredno slavje.

Kako nam je danes? Danes, ko udarja tudi do nas novo življenje in ko gledamo razbite malike stare dobe. Zdi se mi, kot bi nova doba na nas nezavedne vplivala v trojni obliki.

Oni nezavedni rojaki, ki so se od vas oddaljili najbolj in jim je slovenska materna beseda zasovražena tudi že v domači družini, so odtujeni tudi novi državi in ji sledijo le, ker jim tako veleja previdnost. Ta del nezavednih ostaja vam tudi zanaprej tuj in sovražen in je suha, odpadla veja na deblu naroda. Najdete ga v bližini mest in industrijskih krajev, kot modernega „velepodjetnika“ na vasi in v državni ter deželni službi.

Drugi del nezavednih je tisti, ki mu je odmrl sleherni čut za novo dogajanje v svetu in državi in ki to dogajanje sprejema le kot nadlego, ki moti mrtvilnost njegove duše. Ta del je raztresen vsepovsod po južni Koroški. Znači ga njegova stalna nezadovoljnost in njegov nenasitni pohlep po denarju in blagu.

Tretji del — in tega je več, kot si predstavljate — pa smo vsi oni, ki nas od vas ločijo le zgodovina minulega dvajsetletja s svojimi boji in glasovanjem in neki predsodki, šepetani nam od Nemcev, ki pa vedno bolj izgublajo svojo veljavo. Strankarsko-politična opredelitev po socialistični in landbundovski politični organizaciji je odpadla in z njo glavna ovira zopetnega snidenja z vami. Našo mladino vabi živahno ustvarjajoče delo vaših fantov in deklet in mičejo nastopi vaših pevcev in igralcev. Prosta predsodkov in zgodovine se rada pridružuje vašim vrstam in želi polnovrednega članstva v vaši narodni dru-

O avstrijskem gospodarstvu.

Dva pomembna govora naših državnikov imamo beležiti iz zadnjih tednov, govora, ki se tičeta avstrijskega gospodarstva. Finančni minister dr. Buresch je na zborovanju avstrijskih industrijalcev govoril o državnem gospodarstvu in finančni politiki Avstrije, kancler dr. Dollfuss pa se je na graškem zborovanju dotaknil vprašanju avstrijskega kmetijstva. Ker je konca gospodarski položaj odsev slabe ali dobre državne politike, ju prinašamo v glavnih mislih.

Finančni minister dr. Buresch: Osnova naše gospodarske politike je ohranitev zupanja in pogodbene zvestobe. Kdor je ostal zvest šilingu, je na boljšem od ostalih. Ta čvrsta valuta je dokaz življenske sile male Avstrije. Trdnost šilinga ne izvira samo iz zlatega kritja, marveč tudi iz ostre bančne in resne finančne politike. Časi padanja državnih dogodkov so minuli. V gospodarstvu smo preko najnižje točke v razvoju navzgor. Uvedli smo varnostni davek, da dokažemo, da se vlada ne ustraši resnih ukrepov, če ji gre za zupanje državljanov. Novi davek je ljudstvo po prvem razburjenju mirno sprejelo in se zaveda, da s to žrtvijo doprinaša k uravnovesenju državnega gospodarstva. Sedaj je davkov dovolj in vlada bo z dosežanimi izhajala. Ob zbolšanju položaja pa jih bo znižala. Silijo nas k reformi blagovno-prometnega davka. Novih dohodkov država iz tega davka ne bo iskala, sedanje zvišanje je v zvezi z znižanjem socialnih dajatev in služi razbremenitvi gospodarstva. Pritožujejo se nad visoko obrestno mero. Že lani je vlada odredila njeno znižanje po predhodnih pogajanjih s kreditnimi zavodi. Ta pot je bila pravilna, ker beležimo danes porast denarnih vlog. Samo v prvi polovici aprila so denarne vloge narastle za 20.6 milijona šil. Nočemo še prezreti, da je gospodarstvo samo-

žini. V nas starejših zadobiva misel zopetnega bratstva in narodne vzajemnosti z vami vedno boljših tal. Kot naj nas iščete? Predvsem v preprostih kmečkih in delavskih domovih, koder molimo k istemu Bogu kot vi in koder govorimo isto govoro kot vi.

Prva lastavka sem s tem svojim pismom. Ne prinašam, a oznanjam pomlad. Pomlad, ko si bomo zopet bratje in sestre po naših lepih vaseh in ko bomo v vzajemnem delu in življenju bogatili svojega in narodnega duha. Kot doživlja nemško ljudstvo v Avstriji in na svoj način tudi v Nemčiji dobo vrnitve v enotno družino enega naroda, tako bo moral nadaljni razvoj tudi v našem delu dežele nekoč dovesti do ene družine enotnega slovenskega naroda na Koroškem. Zaman bodo vsi protiodpori in protipoizkusi, če boste razumeli dobro in če nam boste kot mati širokosrčni in kot kmečki dom solidni. Pozdravljeni! J. K.

Čigava bo Evropa?

V Berlinu je pred tedni izšla velezanimiva knjiga prof. Burgdörfer-ja z naslovom: „Umiranje belih narodov“. Pisatelj pride v končnem zaključku do mnenja, ki preseneti vsakega Nemca, ki je bil doslej uverjen o čistokrvnosti in svetosti svojega plemena.

Narodi Evrope štejejo danes okoli pol milijarde ljudi. Po 30 letih bo po mnenju prof.

upravnih edinic (dežel, občin) dovedlo ponekod do preobdavnega prebivalstva. Potom pogajanj s temi edinicami in njihovimi upniki bomo skušali te težke obveznosti odstraniti.

Kancler dr. Dollfuss: Mala država smo in grožnje nam ne koristijo. Treba nam je stremeti za izboljšanjem razmer v avstrijskem kmetijstvu s previdnostjo in poštenostjo. Brez preprirov se nam je že posrečilo, da sprejema dunajski trg pretežno domače blago in znižuje uvoz iz inozemstva. Z živinsko-prometno postavo hočemo skrbeti za rentabilnost živinoreje, enako se bomo še naprej potrudili za uspeh poljedelstva. Cene za krmo so znižane, to je dovedlo do podviga svinjereje. Da sedaj ne padejo cene svinj, bo dunajski trg v prihodnjih tednih sprejel 20.000 do 25.000 svinj več iz dežel in jih bo poceni oddajal za brezposelne. Špekulacija je dvignila cene pšenice. Takoj nato je vlada dovolila Ogrski večji uvoz pšenice. Z njo vred naj se kmetje zavedajo, da pretirane žitne cene ožijo nakup žita in tako posredno kmetijstvu le škodujejo. Da zavarujemo proizvodnjo mleka, so izšle posebne tozadevne odredbe. Tako mirno lahko rečemo, da je nidežele, ki bi v enaki meri skrbela za vse panoge svojega gospodarstva, kot je naša. In to je naš odgovor vsem nezadovoljnežem in kritikom.

Kancler je dodal: Kot prevladuje v kmečkem domu krščansko mišljenje in njegovi člani dobro vedo, da mora vse delo spremljati božji blagoslov, tako mora duh Kristusov v vse javno življenje. In komur tako ni prav, odgovorjamo: Še nikomur ni škodovalo, če je njegov sosed molil k Bogu in živel po krščanskih načelih. V tem smislu hočemo preurediti vse javno in tudi gospodarsko življenje v naši državi.

Burgdörfer-ja Evropa narastla na 600 milijonov ljudi. Vendar ne bodo beležili vsi narodi enak prirastek, največji delež na njem bo imela vzhodna Evropa. Ta razvoj se kaže že iz sta stoletja. Leta 1810 je štela skupina germanskih narodov 59 milijonov ljudi, romanska 63 milijonov in slovanska 65 milijonov. Z drugimi besedami: evropsko prebivalstvo se je razdeljevalo maldane enakomerno na vsa tri glavna evropska plemena. Danes se je to razmerje že precej spremenilo. Leta 1930 je štela germanska skupina 149 milijonov ljudi. Vsak drugi Evropejec je torej Slovan in vsak tretji je pripadnik germanskega plemena. Leta 1960 bo razmerje še neugodnejše za Nemce. Tedaj bo okoli 160 milijonov germanskih, 133 milijonov romanskih in 303 milijonov slovanskih prebivalcev v Evropi. Pisatelj je mnenja, da boleha jo narodi evropskega zahoda in severa na posebni bolezn, ki jo imenuje „biološko skleroza“ in ki narode uspava in jim jemlje življensko silo.

Mladi pa so po njegovem mnenju slovenski narodi, ki se nahajajo v neprestani rasti. Po tej knjigi bi bila narodno socialistična teorija o bodočem tretjem nemškem cesarstvu torej napačna. Da pa je omogočil izdajanje svoje knjige, h koncu pripominja, da ne igra v toliki meri število kot „kvaliteta“ glav v zgodovini važno vlogo. To mnenje pa naj ostane Nemcem neoporečno!

Novosti iz naše države. — Ministrski svet je odobril novo državno ustavo in bo proglašena 1. maja. Po tej ustavi bodo volili zveznega predsednika župani vseh avstrijskih občin izmed treh kandidatov, ki jih bo predlagal zvezni svet. Zvezni predsednik bo določil deželnega glavarja izmed treh oseb, ki jih imenuje deželni zbor. Okrajne glavarje imenuje deželni glavar. Župane voli stanovsko sestavljeni občinski odbor in jih potrdi okrajni glavar, ki jih lahko tudi odpokliče. Šolsko postavdajo pridržuje nova ustava državi t. j. zveznemu svetu. Izvedbene zakone k ljudskemu šolstvu izdela v okvirju šolske postave deželni zbor. — Pričakuje se, da bo začetkom maja sklican državni svet, da odobri novo ustavo. — Domovinska fronta je postala javno-pravna organizacija in bo odslej izključna politična organizacija. Pridružil se je fronti sedaj tudi Heimwehr, katerega vodja Štarhemberg prevzame v fronti vodstvo obrambnih formacij. Knez Štarhemberg bo hkrati imenovan tudi za vicekanclerja. Major in dosedanji vicekancler Fey po menda povišan v generala.

In kar je novega po svetu. Jugoslavija ima novo vlado. Izmed Slovencev je v njej dr. Franc Novak kot minister za socialno oskrbo in narodno zdravje. Jugoslovanski zunanji minister dr. Jevtič je minuli teden bival v Turčiji, da utrdi smer jugoslovanske zunanje politike, ki pridržuje balkanskim narodom izključno pravico odločevanja o bodoči usodi evropskega jugovzhoda. Turčija ga je prav iskreno sprejela. — Bolgarski ministerski predsednik Mušanov je bival v Berlinu. Pričakujejo vstop Bolgarije v zvezo balkanskih držav. — Komunisti postajajo nemirni v Franciji, Španiji in na Danškem. Za 1. maj se v teh državah bojijo posebnih nemirov. — V Rumuniji so odkrili zaroto proti kralju. Med zarotniki je več častnikov rumunske vojske, ki so postavljeni pred izredno sodišče. — Francoski zunanji minister Barthou je na potovanju preko Varšave, Prage v Beograd. Namen potovanja je utrditi staro prijateljstvo držav-zaveznic z Francijo. — Tudi italijanski državni podtajnik Suvich je bil na potovanju preko Londona v Pariz. Gre za razorožitveno vprašanje in za ureditev Podonavja.

Potvorba zgodovine in še kaj

Koroški Slovenci smo res lahko ponosni na ime, ki ga uživamo v svetu. Četudi nas po statistiki več ni, še vedno strašimo med ubogimi Nemci. Profesorji govorijo o nas dolge govore, nemški uredniki polnijo stolpce svojih listov in se v te svrhe vozijo celo v Ljubljano, Heimatbundu in njegovim smo zaželjeno orodje, s katerim se kali vodo v deželi, narodnim socialistom pa smo bojda celo predmet kupčije z Jugoslavijo. Resnično, take propagande za kako narodno manjšino ne bi premoget noben, še tako pretkan aparat zvutih diplomatov!

Takole je povedal znani nemški učenjak in zgodovinar prof. Wutte na Südmarkinem zborovanju v Celovcu „o dalekosežnosti zgodovinskih potvorb“:

Čehi so nekoč potvorili takozvani kraljevdvorski rokopis in so z njim hoteli dokazati, da je češko narodno slovstvo starejše od nemškega. Nepristnost rokopisa so sicer učenjaki takoj dognali, vendar so Čehi dosegli, da se je češka nacionalna zavest neprimerno dvignila in ustvarila gibanje, ki je končno dovedlo do ustanovitve samostojne češke države. Že slovensko-nacionalni župnik Urban Jarnik je hotel dokazovati, da je bila v srednjem veku cela Koroška naseljena od Slovencev in da so se Slovenci priselili v te kraje že okoli leta 590 po Kristusu. Zavestno napačno se je nadalje tolmačilo napis na gosposvetskem vojvodskem prestolu in napačno se je prikazovalo ustoličenje koroških vojvod kot slovenski običaj. S pomočjo potvorjenih kart, brošur i. dr. se je skušalo narodnostno mejo na Koroškem potiskati vedno bolj proti severu. Francozi so se pri odreditvi glasovanja naslanjali na potvorjene jezikovne zemljevide. Glasovanje so Slovenci proglasili kot goljufijo in zato zanje neobvezno. — Ob koncu svojega govora je g. profesor še pripomnil: Jugoslovanska propaganda je na Koroškem še vedno jako opasna.

Pri tem je beograjska vlada popolnoma korektna. Slovenci v Ljubljani pa so nepomirljivi nasprotniki edine Koroške in sedanjega položaja ne priznavajo. Zato je raznarodovalno delo potrebno še naprej, da se koroške Slovence izloči in napravi Nemcem pot proti jugu. To bomo dosegli z intenzivno germanizacijo, h kateri bo pripomogel tudi novi položaj v Avstriji. (!)

Takih učenjaških proizvodov g. profesorja smo vajeni in nikakor ne presenečajo. Presemetijo vsekakor okolnosti, v katerih se je to predavanje vršilo. Nad našim zadržanjem napram vladi in položaju po ljudskem štetju nima gotovo niti prof. Wutte in ne njegovi prijatelji nobenega povoda za pritožbo. Gospoda profesorja in njegove prijatelje pa skrbi bodoči razvoj v državi in deželi. To skrb seve lahko razumemo.

Par dni navrh je prinesla „Freie Stimmen“ iz peresa glavnega urednika, ki se je v te svrhe podal celo v Ljubljano, pod naslovom „Brunnenvergiftung“ oster napad na slovenske kroge v Ljubljani in hkrati na „gotove kroge“ na Dunaju (!), ki vznemirjajo javnost z vestmi o pogajanjih Jugoslovancov z narodnimi socialisti glede Koroške. Članek zaključuje: Tudi za jugoslovansko politiko ni koroškega vprašanja, četudi skuša del slovenskega časopisja iz pomanjkanja druge snovi posvečati svojo opozornost položaju koroških Slovencev.

Tako je po zaslugi teh nemških prijateljev naše slovensko vprašanje na Koroškem postalo pravi „politicum“. Za ceno propagando smo jim hvaležni in se zanjo še naprej priporočamo. Rajzburjenje, ki se skriva za to nameravano propagando, nam je obenem dokaz, da gospodje slutijo prihodnove dobe, ki zna temeljito obračunati s staro miselnostjo nacionalne ozkosrčnosti in pokopati njene nositelje. To bo pač največja potvorba koroške zgodovine za gospode, ki so iz namišljene ljubezni do domovine in iz napačne ljubezni do svojega naroda kopičili nad našim narodom krivico na krivico dotlej, da so ga umetnim potom docela zbrisali z zemljevida in s tem kronali svoje življensko delo.

Bodočnost dokaže plehkost tovrstnih računov nacionalne ozkosrčnosti. Obenem opraviči našo do danes neomajeno vero v končno zmago pravice. To pa bo naše maščevanje!

DOMAČE NOVICE

Iz življenja pokojnega dr. Brejca. — O umrlem našem prijatelju kroži med ljudstvom mnogo anekdot, ki ga prikazujejo kot veččega pravnika, dobrega zagovornika pravice in iskrenega prijatelja naroda. Tole pripoveduje o njem naš rojak v ljublj. „Slovenec“: Živela je v Grabštanju kmetica, starka, vdova, brez otrok. Imela je lepa polja, po katerih je zaželel župan. Ali gospodinja ni marala prodati. Tedaj je občina napravila vlogo na sodnijo, naj se kmetico kot slaboumno dene pod kuratelo in kot kuratorja pokliče župana. Kmetica je bila vsa obupana. Prijatelj ji je svetoval, naj najame zastopnika dr. Brejca. Sodnija pokliče ženo, da se prepriča o njenem slabem umu. Sodnik vzame desetkronski bankovec in ga drži starki pred oči: „Was ist denn das?“ „Ženska ne zna nemški in ne odgovori. Sodnik jo zopet vpraša: „Sagen sie mir, was ist das?“ Ženska se začne jokati, ker ne ve, kaj neki ji sodnija hoče. Dr. Brejc vzroji: „So fragt man die Frau, die nicht deutsch versteht, nicht!“ Brejc vzame bankovec in reče: „Mama, ti ljudje vas hočejo djati pod kuratelo in pravijo, da denarja ne poznate in ste slaboumna.“ Zdajci je žena vzrojila in povedala gospodi zelo glasno svoje mnenje. — Bilo je nekoč zborovanje v Galiciji. Trajalo je precej v večer, vlak je vozil iz Grabštanja ob pol ednajstih. Ogrinov hlapec vpreže, govornika sedeta na voz in voščita zborovalcem lahko noč. Hlapec odpelje. Kmalu se zdi dr. Brejcu, da bosta pri taki vožnji zamudila vlak. „Vozí hitreje, da ne zamudimo!“ de hlapcu. Ta odgovori: „Nič ne bomo zamudili“, in pusti kobilu stopati kakor je stopala poprej. „Vozí hitreje“ de Brejc zopet. Hlapec mahne po živali, da skoči par ko-

rakov hitreje, pa je zopet v starem tiru. Ko se voz bliža Grabštanju, vlak pridrdra in odpelje. Voz z govornikoma stoji na cesti. „Pelji naju zdaj v Celovec“, reče Brejc hlapcu. „V Celovec zdaj ne vozim“, odgovori voznik, obrne konja in se odpelje domov. „Vidiš Kranjca“, pravi Brejc, „vsak drug bi peljal, ta ne!“ Hlapec Janez je bil namreč rodom Kranjec, pa je imel svojo glavo. Smilila se mu je kobila, ne pa gospoda na vozu. Govornika je nato sprejelo gostoljubno župnišče. — Preobilno zaposlenemu je bilo treba razvedrila, zato je Brejc najel lov v Hodišah. Pred tridesetimi leti je tam še pihal veliki petelin in so gnezdili jezerski orli. Pozimi je bilo ob jezerskih toplicah mnogo rac. Nekega dne se je Brejcu na lovskem pohodu ob hodiškem jezeru udrl led. Prišel je še iz blata, spreoblekel se v gostilni in bil kmalu spet židane volje. Odsel pa je v spomin na ta dogodek revmatizem, ki ga je mučil vse poznejše življenje. — Nekoč jo je mahnil v družbi nekega duhovnika, trgovca in učitelja na Mangart. Pristop nanj ni težak, vendar za gor nevajenega človeka neprijeten. Sredi gore so Brejca zapustile moči. „Ne morem več“, pravi tovarišem, motiti se mu je začelo. Prijatelji mu poiščejo zložen kotiček in mu naroče, naj jih počaka, da se vrnejo z vrha. Pot na vrh se je vlekla. Ko pride družba nazaj, se ustraši: Brejca nikjer! Kličejo ga, a odgovora od nikoder. Eden pogleda doli v prepad; za božjo voljo, tam na snežišču se kaže nekaj črnega. Daljnogleda niso imeli seboj. Vsi preplašeni lezejo doli in ko pridejo v vznožje, se jim Brejc prismeji izza neke skale: „Kakor hitro sem se vrnil navzdol, me je omotica minula in nisem vas več čakal.“ Tisto črno na snežišču pa je bila le luknja, ki jo je izpral potoček, ki je pljuskal po skalovju doli. — Vzorno je bilo Brejčevo družinsko življenje. Iskrena ljubezen ga je vezala z gospo Maro. Bog mu je zakon blagoslovil z vrsto ljubeznivih otrok, ki so se vrstili okoli mize, kakor angelčki okrog oltarja. Dekletca so hodile k uršulinkam v šolo. Blaga stara gorenjska pestuša Minka je Brejčevo otroško družino vodila po Celovcu kakor koklja piščeta. Ljudje, zlasti gospe so postajale: Brejčevi otroci so to, kako so ljubki! Kolika je morala biti žalost očeta in matere, ko je smrt posegla tudi v to, sicer tako srečno družino!

Sprejem v kn. šk. Marijanišče. — Prošnje za sprejem v kn. šk. dijaški seminarij Marijanišče v Celovcu je vložiti potom pristojnega župniškega urada na kn. krški ordinarijat ali na ravnateljstvo Marijanišča. Podrobnosti k sprejemu daje na željo ravnateljstvo zavoda. Ker se prične prihodnje šolsko leto spet s poukom latinščine v prvem razredu, je potrebno, da se šolarji, ki nameravajo prihodnje leto obiskavati gimnazijo, dobro pripravijo v slovnem znanju nemščine.

Žihpolje. (Glavni letošnji cerkveni shod.) Na peto nedeljo po Veliki noči, to je prvo nedeljo v Marijinem mesecu majniku dne 6. majnika se vrši na Žihpoljah v pomladanskem cvetu glavni cerkveni shod s ledečim sporedom: Prva sv. maša ob ½7. uri pridiga in druga sv. maša. Ob 8. uri zopet ena sv. maša, ob ½9. uri pridiga, po pridigi procesija z Najsvetejšim in po procesiji slovesna sv. maša. Priložnost za sv. spoved na predvečer in v nedeljo od ½6. ure začenši. Popoldne ob en četrt na tri slovesne Šmarnice in sicer kratek nagovor, pete Marijine litanije s sv. blagoslovom. Vabljeni vsi častilci Marijini od blizu in daleč na solnčne Žihpolje!

Bilčovs. (Ljudsko štetje.) — Saj gotovo ne samo pri nas, ampak tudi drugod po Koroškem in po Avstriji se je vršilo ljudsko štetje. Prav za prav to ni nič novega. Davno že so razne države predpisovale ljudsko štetje. To je tako tudi danes. Gospodje na Dunaju pač hočejo vedeti, koliko ljudi imajo pod svojo oblastjo, pa tudi kakšni so ti ljudje: mladi ali stari, bogati ali revni. Zato se je popisovalo tudi živino in poslopja. Pa še nekaj hočejo vedeti tisti, ki vladajo: jezikovno pripadnost. To pa je bila za gotove čudno nevarna zadeva, ker jih je skrbelo, da se ne bi vsi, ki govorijo slovensko, zapisali za Slovence. Potem bi jih bilo namreč preveč na Koroškem. Zaradi tega so bili od naše občine imenovani števniki komi-

sarji zavrtni in okrajno glavništvo nam je imenovalo za števna komisarja dva učitelja in našega župana. No, tudi proti učiteljem kot komisarjen nimamo ničesar, saj sta gotovo štela tako, da je pri mnogih družinah prišel do veljave le njun čut kulturne pripadnosti, ne pa mnenje štetih ljudi. Štetje je bilo tajno in menda podrobnih rezultatov ne bomo izvedeli nikdar. A brez te statistike že zamoremo reči, da naša občina nima niti 30 oseb, ki bi se zamogle prištevati k Nemcem in nemški jezikovni pripadnosti. Če sta torej učitelja — komisarja pošteno vršila dolžnost, nista mogla naštetih niti enega Nemca več kakor zgoraj omenjamo.

Bistrica—Sveče. (Razno.) Odkar je naša tovarna nehala obratovati, se čuti pri nas še večja beda kot je drugod. Nekaj delavcev se je že izselilo, večina pa stoji brez sveta in pomoči in ne ve kam. — Lesna trgovina se je tod nekoliko poživila, odkar je pevezela Helledorfovo žago neka italijanska firma. Italijani kupujejo lepe hlode že za dokaj primerne cene, kar je le toplo pozdravljati. Upamo, da se bodo tudi na splošnem lesnem trgu razmere izboljšale. Tako vsaj se nam v najnovejšem času obljubuje. — Letina zaenkrat prav dobro obeta, sadja utegne biti letos več od lani, tako da upamo na dosti mošta. Tudi na polju je dobro zastavljeno, rž in pšenica sta dobro prezimili, v kolikor se tiče domačega semena, dočim je tuje seme skoroda povsod poginilo. — Ferjančevega Gregeja, ki se je ob zadnji povodnji ponesrečil v bistrškem potoku, so našli v Podgradu ob Dravi naplavljenega. Pokopali so ga tam. — V Svečah se je pred tedni poročil Lorenc Feinig, pd. mladi Žlajhar. Po nevesto jo je bil mahnil v Št. Jurij na Štajerskem. Bilo srečno!

Loče nad Baškim jezerom. (Razno.) — V naši okolici se je s pričetkom pomladi pričelo obenem prav živahno politično vrvenje. Kot bržkone še marsikod se pogreša tudi pri nas stroge roke, ki bi v skrbi za javni red in mir posegla med nemirneže brezobzirno in strogo. Na veliko soboto zjutraj smo opazili na plazu pod Kamnico približno 200 m velik kljukasti križ, potegnjen z rudečo barvo po snegu. Bil je menda viden celo do Beljaka. V nedeljo, dne 8. aprila zjutraj pa je bilo v okolici Loče po cestah in potih polno narodno-socialističnih letakov. Popoldne je „pripadiral“ z godbo na čelu s svojo zeleno gardo Bukovnikov Lojze. Primahali so jo iz Bač v Loče in Dobje ter nazaj v Loče pred glasovalni spomenik. Cela prireditev je bila namišljena proti nam. Tam pod Jepo se je pri zadnjem ljudskem štetju odlikovala neka gostilničarka kot dobra naša „prijateljica“ in sicer s tem, da je svoja gostača, ki se je s svojo družino vpisal za Slovence, strašila, da bo izgubil starostno podporo in da bodo morali sinovi k vojakom (najbrže v Macedonijo) i. dr. — Našim ljudem svetujemo, naj se takih ljudi ogibljejo. Sicer se jim zna zgoditi, da bodo morali — kot oni znani ubožec — podati častno izjavo kje v nemškem listu.

Loga ves. (Smrt.) — V četrtek, dne 19. aprila smo položili k zadnjemu počitku 86 letno Terezijo Tašwer. Veliko je prestala v življenju. Mož ji je umrl pred 40 leti. Vzgojila je pet otrok in jih spravila do boljšega kruha. Sin Tomej je v Ameriki. Hanzej je orožniški nadzornik in je sedaj občinski upravitelj na Bistrici v Rožu. Rajna je bila izborna pevka in je znala na stotine narodnih. „Tak dovgo bom peva, dokler bom mogva, do kraja življenja, noter do groba“ je bil njen življenski moto. Še dva dni pred smrtjo si je poizkusila zapeti ono „Njav čriez jizaro“. Na grobu so ji zapeli domači pevci. Župnik č. Petrič so se ob odprtem grobu zahvalili vsem, ki so skrbeli za rajno mater. N. p. v. m.

Drobiž. Zapuščino socialističnih prosvetnih, športnih, in družabnih društev v deželi sta prevzela državni prosvetni referent dr. Winkler Hermaden in dr. Otmar Rudan. — V Žrelcu so pri zadnjem štetju naštetih le še 75 Slovencev, dočim jih je bilo leta 1923 uradno naštetih še 276. — „Freier Arbeiterbund“, organizacija bivšega soc. poslanca Zeinitzerja, se je sama razpustila. — Osem učiteljev v deželi je bilo vsled protidržavnega delovanja odslovljenih iz službe. — Na javni dražbi bo 30. t. m. pro-

dano veleposestvo Štigger pri Mlinarah ob Beljaku. — V Ljubljani je umrl znani slovenski skladatelj oče Hugolin Sattner. — V vasi Pleterje pri Sv. Lovrencu in Mevedce pri Pragerskem v Sloveniji je požar uničil 75 poslopij. V prvem slučaju gre za požig. V grabštajnski fari je umrla 99 let. Marija Vavnik. — V neki gostilni v Št. Petru pri Celovcu je tam bivajoči Erwin Piuk iz ljubosumnja težko ranil Ano Kummer in sebe sodil v samoumoru. — V Dobu pri Pliberku je umrla gč. na Tilka Lamprecht. Rajna se je udeleževala tudi v našem dekliškem gibanju. Stvariteljici mnogih lepih prizorov za naše odre posvetimo posmrtnico v prihodnji številki. — V Celovcu je umrl bivši otmanjški župnik č. Matija Wedenik.

NAŠA PROSVETA

V nedeljo 13. maja je materinski dan. — Proslavila ga bo cerkev v božjih hramih z besedo in naukom o svetosti materinstva. Praznovale ga bodo šole z nagovorom in naukom o svetosti materinstva. Praznovale ga bodo šole z nagovorom učiteljev o materi vzgojiteljici. Obhajala naj bi ta dan slovenskih mater tudi naša društva z izvincerkvenim popoldanskim sporedom, da se na ta način oddolžijo njej, vedno dajajoči in trpeči junakinji naše družine in našega naroda. Osrednji odbor.

Nove knjige. — „Marijina božja pota“, pisal Jož. Lavtižar. Z velikim zanimanjem so lani poslušali verniki prvi del Lavtižarjevih šmarnic. Z isto radostjo bodo letos drugi del. Se tudi verniki in duhovniki iz njih marsikaj naučimo. Jezik pisateljev je preprost, poljuden, vsa knjiga res topla. Dobi se pri pisatelju Rateče—Planica na Gorenjskem. Za Koroško posreduje naročila Karitassekretariat. — Knjiga o Bogu, pisal France Veber. Knjiga je izšla pri Mohorjevi družbi za Veliko noč in je res knjiga slovenskega vstajenja. V svetovnem jeziku bi delo nedvomno zaslovelo. Priporočali bi to veleznanstveno delo našemu izobraženstvu. — **Cerkveno slikarstvo**, pisal France Stele. Znani slovenski umetnostni zgodovinar in spomeniški konservator podaja v tej knjižici razvoj cerkvenega slikarstva. Delo bo dobro služilo duhovnikom, bogoslovcem, dijaštvu in vsakemu, ki se zanima za razvoj umetnosti. — **Užitkarji kmečka žaloigra**, pisal Remec Alojzij. To je drugi ponatis znane igre in bo z njim ustrezno našim odrom. — Vse te knjige se lahko naročijo potom uredništva našega lista.

Pevci iz Ljubljane prihajajo! — Sredi majnika posetijo naše kraje pevci zbor „Ljubljanski Zvon“ in priredijo v Št. Rupertu pri Velikovcu, Šmihelu, Št. Jakobu v Rožu in Borovljah v družbi z našimi zbori koncert slovenske pesmi. Pevci-Ljubljanci so nam še izza lanskega nastopa v najboljšem spominu, zato pričakujemo, da se bo njihovem letošnjemu vabilu naše ljudstvo prav številno odzvalo. Opozorjamo na tozadevni oglas v in-seratnem delu našega lista! Odbor.

Skofiče—Velinja ves. V nedeljo 29. t. m. gostujejo ob 3. uri člani društva „Edinost“ v Knaberlnovi dvorani z igro „Svoje glavček“. V slučaju slabega vremena se preloži igra za teden dni.

Žitara ves. — „Trta“ uprizori pred zaključkom sezone v nedeljo dne 29. aprila ob 3. uri v društveni dvorani igro „Pri kapelici“. Na sporedu je poleg igre še zanimiv govor, več deklamacij in petje domačega zbora. Priidite od blizu in daleč!

Kotmara ves. (Občni zbor „Gorjancev“.) Vršil se je v nedeljo, dne 15. t. m. pri Šmouu v Št. Kandolfu. Zbrane je pozdravil predsednik Bašnik z navdušeno besedo, nakar so odborniki podali svoja poročila. Poročila so razveseljiva, predvsem pa je pohvaliti zanimanje kotmirških očetov in mamic za mlado prosvetno življenje. Po poročilih je zvezin zastopnik podal sliko prihajajoče nove države, ki bo zgrajena na novih temeljih krščanstva in stanovske vzajemnosti. Veliko delo čaka, je dejal, mladi rod, da zaceli rane, zadane tekom desetletij našemu narodnemu telesu, in ustvari novo življenje prerajenega naroda. Volitve so potrdile dosedanji odbor, katerega predsednik je nato v jednatih besedah začrtal bodoče delovanje. Po prisrčnem slovesu jo je odrinila mala celovška družbica s č. Konradom na čelu v smeri proti Humberku. Hanzej.

GOSPODARSKI VESTNIK

O sončnicah.

Naj bo stvar še tako poceni, če jo mora kupiti kmet, je predraga. To velja za vse potreščine, tudi za olje, ki si ga kmetje sami lahko pridelamo.

Olje je važno hranilo. Če imamo dosti olja, bomo izrabili pridelke vrta in vživali več zelenjave, te tako zdrave in osvežujoče hrane. Dokler pa niso dani predpogoji za uporabo vrtnih pridelkov, je vsaka propaganda za gojenje teh hranil brezpredmetna. Največ olja da in najlažje se ga pridelava s sončnicami.

Sončnice naj se sadijo v dobro zrahljano in globoko obdelano zemljo v drugi polovici aprila. Kot predaž jim najbolj ugaja okopavina. Treba jim je krepko pognojiti s hlevskim gnojenjem. Sejejo naj se v brazde (vrste) kot krompir; v vrstah naj bodo druga od druge oddaljene dober čevelj, če hočemo pa prav velike glave, tudi razdalja enega koraka ni prevelika. Lahko se jih pa tudi razredči, ko so že precej velike in se jih porabi za krmo. Treba jih je eden do dvakrat okopati, nakar obsuti kot krompir. Plevel dušijo same s svojo senco. Priporočljivo je, da se sejejo kot vmesni posevek v koruzo, kjer naredijo še lepše glave. Sušo dobro prenašajo in ob cvetu nudijo čebelarom dobro pašo. Ko postane glava na zadnji strani rumena, je sončnica zrela. Glave se porežejo in seme se s palicami iz njih iztepe, nakar ga je treba skrbno posušiti. Na enem aru se pridelava 1 hektoliter semena, ki tehta 35 kg in da 7 l finega olja, ki ima posebno dober okus in vonj. Spreša se lahko povsod, kjer so stiskalnice za olje. V Velikovcu se da tudi zamenjati za olje. Odpadek prešanja so potice, ki vsebujejo do 35% beljakovin in se dajo s pridom uporabiti pri prašičih.

Razločujemo dvoje vrst sončnic: zgodnje in pozne. Po barvi semena obstojajo 3 vrste: z belim, rjavim in črnim semenom. Prve so nižje, do poldruga metra visoke, druge do 3 m. Prve zorijo ob koncu avgusta in v začetku septembra, druge v oktobru. Prve je lažje posušiti, druge pa dajo radi tanjše lupine več olja.

Seme se dobi v vseh trgovinah s semeni, pa tudi pri Mirko Kumerju, Blato, p. Bleiburg. Kdor pošlje 1 S, dobi semena za površino 5 arov.

Kako se obdeluje zemljo. — Troje snovi podpira rast našega rastlinstva: zemlja, zrak in voda, ki pa se ne smejo nahajati v poljubnem, marveč v določenem medsebojnem razmerju. V Nemčiji so v zadnjih letih na več kot tisoč njivah napravili poizkuse, kako se zemljo v različnih legah in krajih obdeluje. Poizkusji so pokazali, da se je zemljo dobro in pravilno obdelalo samo za krompir, dočim je obdelovanje za žito in repo komaj zadostno. Navaja se, da je za sajenje krompirja dovolj časa in prilike, medtem ko ga primanjkuje za sajenje žita. V glavnem velja pravilo, da je težka zemlja tudi težka za obdelavo in da je treba za to pravega časa in pravega orodja. Nadaljevali so s poizkusi na njivah, katerih obdelovanje so izboljšali in pospešili. Pokazalo se je, da je pridelek samo po izboljšanju obdelovanja, brez pospešenega gnojenja ali posebnih priprav, razmeroma visoko narastel. Zato pripominjajo, da je v poljedelstvu vestno obdelovanje zemlje važnejše od nabave posebnih strojev in drugih investicij dragega denarja.

Gojite ovčjerejo! — Že opetovano smo v našem listu omenili naraščajoči pomen ovčjereje. Do slednjega se je v avstrijskem in koroškem gospodarstvu proizvodnja domače volne zanemarjalo. V najnovejšem času pa raste povpraševanje po domači volni in volnenih izdelkih vedno bolj. Cene volne so se medtem na svetovnem trgu podvojile in s tem prihaja tudi ovčjereja posebno v alpskem ozemlju vedno bolj do veljave. Pričakovati je, da se bo avstrijska industrija obvezala kupiti večjo množino volne od domačih kmetov, kot so to storili ogrski industriji.

Čebelarstvo in sadjarstvo. — V „Domovini“ beremo med drugim: Čudimo se, da se tako redko omenja važnosti čebelarstva za sadjarstvo. Krmilarji našega sadjarstva se bodo morali resno zavzeti za to, da bo dosledno izvajano geslo: kdor sadjar, ta čebelar. V naprednih sadjarskih deželah so že davno spoznali in tudi tehtno uvaževali dejstvo, da je čebela tisti neumorni pomočnik umnega sadjarja, ki vrši v pretežni meri (poleg vetra in raznega mrčesa) oplojevanje sadnega cvetja. Od živahnosti prenašanja cvetnega prahu pa je odvisna množina letine. S tem svojim delom povrne čebela stotero vse izdatke, ki jih imamo z njo. Med in vosek sta potem le postranske koristi. — Nekoč pred dolgimi desetletji so gospodarji dobro uveljavljali to pravilo in pri skoroda vsakem kmečkem domu, obdanem od sadnega drevja, si lahko opazil tudi čebeljak. Treba bo zapuščene domove pridnih domačih živalic obnoviti in zopet oživiti. Z njimi se vrne obenem še kos stare podeželske idile.

Številke iz avstrijskega lesnega gospodarstva. — Na dunajskem pomladanskem sejmu je bilo med drugim videti tabele s številkami iz avstrijskega gospodarstva. Gozd pokriva 3.137.183 hektarjev površine vse države, kar je toliko kot površina Gornje in Nižje Avstrije. Ker meri celotna površina države 8.393.299 hektarjev, tvori gozd 37,5% vse površine. Letno doraste lesa za 9,5 milijonov kubičnih metrov in sicer 5,9 mil. metrov lesa za uporabo v stavbarstvu, industriji i. dr. in 3,6 mil. metrov za kurivo. V državi se v primeri z letom 1928 uporablja za 40% manj lesa. Izvoz je padel od leta 1928 do danes za 66%. Leta 1928 je bilo v avstrijskem gozdarstvu zaposlenih 550.000 oseb, leta 1933 pa komaj še 320.000 oseb.

1 milijon dednih kmetij v Nemčiji. — V Nemčiji obstoji takozvana dedna kmetijska postava, ki določa, da kmetija ne sme iz rok ene družine in ne biti deljena. Takih kmetij je sedaj v Nemčiji približno milijon. Te kmetije obsegajo nad polovico obdelane zemlje vseh kmetij v Nemčiji, ki merijo nad 2 hektarja. Posebno razširjene so te kmetije v južni in severozahodni Nemčiji, bolj redke pa so v vzhodni Nemčiji. Ne da se tajiti velikih sončnih strani tovrstne postave, ki tako ustvarja neke vrste kmetiško plemstvo. Težko pa prizadene otroke, ki grede s kmetije, obenem slabša ta postava kreditno moč kmetijstva.

Celovski trg. — Pšenica 36—38, rž 26—28, ječmen 20—22, oves 22—24, ajda 21—23, kuzuza 16—20, sladko seno 8—10, kisló 6—8, enako slama, grah 80—100, zelje 40—50, repa 30, goveja mast 4.00—4.50, sirovo maslo 3.40—5.00, prekajena slanina 4.00, jajca 9—10, kokoši 2.40—4.00, drva kratka, trda 4.00—5.00, mehka 3.0—4.00 šilingov za kub meter.

RAZNE VESTI

Sovjetska pravljica. „Bil je nekoč kovač, ki se je imenoval Vladimir Iljič Ljening. Koval je sekire in jih skrivaj dajal kmetom, da bi mogli z njimi razbijati lobanje carskih gardistov. Bil pa je aretiran in z drugimi puntarji vred odpeljan daleč na ledeni otok v tečajnem morju, kjer je bilo samo zavetišče severnih ptič. Carski gardisti so prispeli tja s topom in vsak teden so streljali na ptice, da je ostal Ljening čisto osamljen. Ljening se je rad sprehal po obali in tu se mu je prikupil črn labod, ki mu je pozneje pripovedoval svojo kruto usodo. Labod se ga je usmilil in se ponudil, da osvobodi njega in njegovega prijatelja ter ju odnese v Rusijo sekati glave carskih gardistov. Ljening je sprejel predlog in vzel kot tovariša svojega najboljšega prijatelja Stalina. Culico z hrano sta naložila labodu na hrbet in s Stalinom sta krenila na pot. Pot je bila dolga, začelo je primanjkovati hrane. Nekega dne nista imela niti grizljaja več in tudi labodu nista mogla postreči. Tedaj pa je dejal labod: Prijatelj, če mi ne dasta jesti, me vrže veter na tla in naša pot ne bo končana. Ali nimata vsaj koščka kosti. „Zakaj pa nisi tega prej rekel?“

je odgovoril Stalin, vzel nož in si odrezal dva prsta na roki in ju podal labodu. Ta ju je pojedel, se okrepčal, da je srečno spravil revolucionarja v Rusijo“. — To je pravljica iz sovjetske šolske čitanke.

Ognjenik v deželi večnega ledu. — Na Islandiji, deželi večnega ledu, je nenadoma na velikonočni praznik začel bruhati vulkan. Strašen ognjen plamen se je dvignil iznad velikanske grmade ledu. Velikanske ledene skale so se zdrobile in strmoglavile v bližini nahajajočo se reko. Nastala je nenavadna tema, ki je zavila pod svoj plašč zeleni svet cvetočih polj in gore ledu. Iz ognjenikovega žrela je švignil plamen kakor nekak prst, ki kaže proti nebu, obdan s paro. Umaknil se je in se dvignil nato zopet višje. Reka je narastla za 10 km na široko. Nevarnost za obljudene vasi je naraščala. Z mrzlično naglico so jih izpraznili.

To so junaki! Dne 13. aprila je minulo dva meseca, odkar se je ruski ledolomec „Čeljuskin“ potopil v Severnem ledenem morju. Posadka je štela 91 članov, 10 žensk in dva otroka. Rešili so se na ledeno ploščo in mesece čakali na rešitev. Končno se je ta posrečila junaškim ruskim letalcem Molokovu, Kamninu in Slepjovu. Z letali so se spustili na ploščo in po zraku spravili posadko na varno. Bil je tudi že skrajni čas rešitve, ker se je pričela plošča, na kateri je bila posadka nastanjena s svojimi šotori, že drobiti.

V Parizu ne rabijo več ur. — Telefonska uprava v Parizu je dala na telefonski centrali postaviti električno uro, ki ti na vprašanje avtomatično odgovori, koliko je ura. Tudi Angleži so za to novost navdušeni in so v Londonu postavili podobno uro. Toda Angleži so šli še dalje. Poleg ure so postavili tudi barometer, ki pove Angležem, ki se odpravljajo na nedeljski izlet, kakšno bo vreme v nedeljo.

Novi gramofoni. — Na pariškem trgu prodajajo nove gramofone. To so gramofoni z filmom namesto s ploščami in se ti filmi navijajo in odvijajo kakor sukanec na vretencu. Pri novih gramofonih torej ne bo več treba menjavati plošče vsakih pet minut, marveč bodo zadostovala vretenca za celo uro glasbe. Novi gramofon bo nedvomno kmalu izpodrinil dosedanje aparate. Tovarnarji in trgovci bodo veliko izgubili, če ne bodo kmalu razprodali svoje zaloge po znižanih cenah.

O podjunske fikeje. — Kaj bi bila Podjuna brez fikeje? To kar je hiša brez strehe, žena brez krone, kozarec brez vode. Pa nevarnost obstoja, da nam pade iz spomina ona znamenita zgodovinska dogodbica o postanku fikeje. Takole je bilo: Pred dolgimi desetletji Podjuna ni še imela svoje železnice. Peš so nosile kriparice svoje blago na celovski in velikovski trg, z vozovi so se gospodarji vozili na „jarmarke“. Tam izpod Lepena pri Železni Kapli je vozil tedensko ličen voziček, v katerega je bil vprežen majhen konjiček. Na vozičku pa je sedel znameniti kočijaž z imenom „Fikej“ (Viktor), mož krasne postave in vedno dobrohotnega obraza. Poznala je njega in njegov voz vsa Podjuna ob cesti iz Kaple proti Velikovcu in ko se je izza drevja pokazal kapelški voznik, je vpilo mlado in staro: Fikej pride! Pa leta so minula, Podjuna je postala moderna in je bila osrečena z ozkotirno železnico in v najnovejšem času z raznimi avtobusi. Obraz stare Podjune je obledel, ostalo je le še nekaj: niso se mogli Podjunčani ločiti od lepega imena „Fikeja“ in ker ni bilo več kočijaža in njegovega vozička, so z istim imenom nazvali mali vlak, ki jo sedaj vsakodnevno puha mimo Žitare in Dohrle vesi.

Nagrada celovškega strička. — Zadnjo uganko, ki je skrivala pomembno rečenico „Vsakemu svoje“, je pravilno rešilo razmeroma malo število mladih prijateljev. Pa je k njej zato modro pripomnil mladi Joža Strauss iz Doba pri Vrbi: Pomenljiva je ta rečenica. Dajmo grudi, ki je redila naše prednike, kar je njenega, in lahko bomo obstali na njej. S skrbljivim in vestnim obdelovanjem bomo od nje sprejeli za življenje potrebni kruh in ne bomo nikdar trpeli pomanjkanja. Nagrajeni rešitelji: Bogomir Perč v Rinkolah pri Pliberku, Lenčka Petrič pri Št. Petru na Vašmah, Rezika Sitter na Reki pri Št. Jakobu, Bernardka Smrtnik v Selah, Mica Ogris v

Dolci vesi pri Žihpolah. Pravilno so še rešili: Režicev Joža iz Doba pri Vrbi, Joža Serajnik iz Št. Jakoba, Mica Božič iz Galicije, Mica Petrovnik in Katarina Vakovnik iz Vogrč, Marija Ropač iz Ribnice, Mica Kužnik na Blatu, Wutte Anton, dijak v Celovcu, Šumah Franc v Žvabeku, Katica Pipp v Bistrici na Zili, Jaka Sienčnik v Dobrli vesi, Barbka Eberwein v Goselni vesi, Bog živi, prijatelj!

Drago je plačal. — V neki italijanski vasi blizu Voglare je proslavljaj nek kočar z vinom prihod spomladi. Dobre volje je že bil in še je hotel piti, pa mu je zmanjkalo denarja. Imel pa je pri sebi srečko italijanske loterije in jo je vnovčil za pol litra vina. Drugi dan pa izve, da je v Milanu zadel 45.000 lir, ki se je moral zanje obrisati sedaj pod nosom. V silni jezi se ni mogel premagati in je dobrotnika, ki mu je za srečko kupil pol litra vina, pretepel. Sedaj sta oba pred sodnikom.

Inserirajte v Koroškem Slovcu!

Pastir, ki je poleti oproščen pouka, se sprejme. Priglasiti se je pri „Kmečki zvezi“.

Razglednice „Zilana“ in „Zilanka“ se dobijo v upravi lista. Priporočamo jih posebno trgovcem.

Slovenska krščansko-socialna zveza za Koroško

priredi

v četrtek, dne 10. majnika ob 3. uri v Narodni šoli v Št. Rupertu pri Velikovcu,

v četrtek, dne 10. majnika ob 8. uri pri Šercerju v Šmihtelu,

v soboto, dne 12. majnika ob 8. uri zvečer v dvorani društva „Kot“ v Št. Jakobu v Rožu,

v nedeljo, dne 13. majnika ob 3. uri v kinodvorani v Borovljah

pevski koncert

S p o r e d :

1. Domači zbori izvajajo v skupnem in posameznem nastopu našo narodno pesem
2. Nagovor zvezinega zastopnika
3. Oktet zbora „Ljubljanski Zvon“ nastopi pod vodstvom slov. skladatelja g. Z. Prelovca v slovenski umetni pesmi

Vstopnina je nizka!

Vabljeni so vsi prijatelji slovenske melodije! Osrednji odbor

Lepo posestvo

v Prevaljah v Mežiški dolini, Jugoslavija, se **proda** za 9000 S v gotovini. Hiša je v najboljšem stanju in ima v pritličju 5 sob in kuhinjo s pritlikinami, 4 podstrešne sobe, električno razsvetljavo, 4000 m² vrta, veliko sadja, v bližini železniške postaje in cerkve, lepa solčna, prahu prosta lega, vselitev takoj mogoča.

Naslov v upravi lista. 47

Gostilna

z malim posestvom blizu Št. Jakoba v Rožu se takoj proda pod ugodnimi pogoji. Interesenti naj se obračajo na g. Franc Arneitz, p. d. Vaznik, p. Ledentzen.

48

Vabilo

na

redni letni občni zbor

Hranilnice in posojilnice na Kostanjah, registrovane zadruga z neomejeno zavezo, ki se bo vršil dne 6. majnika 1934 ob 3. uri popoldne v uradnem prostoru

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem zboru
2. Čitanje revizijskega poročila
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1933
4. Poraba čistega dobička od leta 1933
5. Poročilo načelstva in nadzorstva
6. Slučajnosti

K obilni udeležbi vabi 49 načelstvo